

ΕΤΟΣ 69ον

6 Ιουνίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 23 (3549)

Η ΠΙΣΤΗ ΑΛΛΑΖΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Ο κόσμος μας κινείται με ταχύτητες πού δέν μπορούμε νά κατανοήσουμε ή νά προσεγγίσουμε. Τήν ίδια στιγμή, βλέπουμε οί όποιες εξελίξεις νά μᾶς βρίσκουν άνίκανους νά τίς διαμορφώσουμε. Ακόμη καί όταν ἔχουμε τό δικαίωμα νά συμμετέχουμε σ' αὐτές, αίσθανόμαστε ἀναγκασμένοι νά ἀκολουθοῦμε τίς ὁδούς τοῦ κόσμου καί δέν εἴμαστε ἔτοιμοι νά τίς συνδιαμορφώσουμε. Ὅσοι πιστεύουμε στόν Θεό ἔχουμε ἕνα ὄνομα καί μία ιδιότητα. Εἴμαστε χριστιανοί. Τό ὄνομα ὅμως εἶναι γιά τόν κόσμο μας ιδιωτική ὑπόθεση, ἐνώ ἡ ιδιότητά μας δέν ἐμπνέει πάντοτε τή ζωή μας, ὥστε νά ἀλλάξουμε οί ἴδιοι καί νά βοηθήσουμε καί τόν κόσμο νά ἀλλάξει.

Φανέρωση τῆς ἀλήθειας

Οί ἀπόστολοι Παῦλος καί Σίλας βρέθηκαν στούς Φιλίππους, στή σημερινή Καβάλα τῆς Μακεδονίας μας. Ἡ παρουσία τους ἔκανε τούς εἰδωλόλατρες τῆς περιοχῆς νά ἀναφωνήσουν: «Αὐτοί οί ἄνθρωποι ταραίζουν τήν πόλη μας» (Πράξ. 16,20). Ἡ χριστιανική τους ιδιότητα δέν ἔμεινε κρυφή, ἀλλά μέ τήν παρουσία τους ἔκαναν τήν ἐκεῖ τοπική κοινωρία νά ἀναρωτιέται γιά τόν ἑαυτό της, γιά τά συμφέροντά της, γιά τήν ἀλήθεια πού διακήρυτταν οί δύο Ἀπόστολοι. Καί αὐτό προκαλοῦσε ταραχή στίς συνειδήσεις, στή ζωή τους, στόν τρόπο πού εἶχαν μάθει νά πιστεύουν. Ὁ Παῦλος καί ὁ Σίλας ἀνατάραξαν τήν πόλη διότι ἀρνήθηκαν νά ὑποταχτοῦν στά δαιμόνια τῆς μαντείας, τῆς φιλοχρηματίας, τῆς θρησκευτικῆς ἐκμετάλλευσης, τά ὁποῖα μέσα ἀπό μία παιδίσκη, «μαντευσόμενη», ὅπως τή χαρακτηρίζει ὁ συγγραφέας τῶν Πράξεων, ἐκμεταλλεύονταν τήν ἀνθρώπινη εὐπιστία πρός ὄφελος τῶν κυρίων τοῦ κοριτσιοῦ. Καί ὁ Παῦλος ἔβγαλε τά δαιμόνια αὐτά ἀπό τήν ὑπαρξή της, μέ ἀποτέλεσμα νά χαθοῦν ἐκεῖνα πού τά δαιμόνια ἀντιπροσώπευαν: ἡ ἐξαπάτηση, ἡ παράδοση τῶν ἀνθρώπων

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ις' 16-34)

Θαυμαστή απελευθέρωση τοῦ Παύλου καί τοῦ Σίλα

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχήν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἣτις ἐργασίαν πολλήν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα ἐκραζε λέγουσα· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες. Καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὐσί. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ περιβρῆξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν, πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγείλαν τοιαυτὴν εἰληφῶς ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουσαν τὸν Θεόν· ἐπικροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι. Ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνεῴχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἐμελλεν ἐαυτὸν ἀναίρειν, νομίζων ἐκπεφυγῆναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλη ὁ Παῦλος λέγων· μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα, καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; οἱ δὲ εἶπον· πιστεύσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

στό σκοτάδι καὶ ἡ ἱκανοποίηση τῶν συμφερόντων τῶν ἐκμεταλλευτῶν. Καὶ ἐνῷ φυλακίστηκαν, ὁ Θεὸς τοὺς ἔβγαλε ἀπὸ τὸν τάφο τῆς κοινωνικῆς ἀπόρριψης, διότι δὲν λησμονεῖ ὅποιους παλεύουν γιὰ ἐκεῖνον.

Δέν εἶναι τό κακό ἡ ἐπιλογή

Πῶς μπορούμε σήμερα νά ἀναταράξουμε τὴ ζωὴ τοῦ κόσμου; Πρωτί-
στως μέ τὴν ἀταλάντευτη πίστη μας στὸν Χριστό καὶ τὴν τήρηση τῶν

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Μιά ἡμέρα πού πηγαίναμε στήν προσευχή, ἔτυχε νά συναντήσουμε μιά δούλη πού εἶχε μαντικό πνεῦμα, ἡ ὁποία ἀπέφερε πολλά κέρδη στους κυρίου της, μέ τίς μαντεῖες της. Αὐτή ἀκολούθησε τόν Παῦλο καί τόν Σίλα καί φώναξε καί ἔλεγε: Αὐτοί οἱ ἄνθρωποι εἶναι δούλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου καί μᾶς κηρύττουν τήν ὁδό τῆς σωτηρίας. Αὐτό τό ἔκανε ἐπί πολλές ἡμέρες, ὅποτε ὁ Παῦλος γεμάτος ἀγανάκτηση γύρισε καί εἶπε στό πνεῦμα: Σέ διατάσσω στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νά ἐξέλθεις ἀπ' αὐτήν. Καί ἀμέσως ἐξῆλθε. Ὅταν εἶδαν οἱ κύριοι τῆς δούλης ὅτι χάθηκε ἡ ἐλπίδα τῶν κερδῶν τους, ἔπιασαν τόν Παῦλο καί τόν Σίλα καί τούς ἔσυραν στήν ἀγορά στους ἄρχοντες. Ὅταν δέ τούς ὠδήγησαν στους στρατηγούς, εἶπαν: Αὐτοί οἱ ἄνθρωποι, πού εἶναι Ἰουδαῖοι, προκαλοῦν ταραχές στήν πόλη μας καί κηρύσσουν ἔθιμα, τά ὁποῖα δέν ἐπιτρέπεται ἐμεῖς πού εἴμαστε Ρωμαῖοι νά τά δεχθοῦμε καί νά τά ἐφαρμόσουμε. Ἐτσι ὄρμησε ὁ ὄχλος ἐναντίον τους, οἱ δέ στρατηγοί ἔσχισαν τά ἐνδύματά τους καί διέταξαν νά τούς ραβδίσουν. Ἀφοῦ λοιπόν τούς τραμάτισαν βαριά, τούς ἔβαλαν στή φυλακή καί διέταξαν τόν δεσμοφύλακα νά τούς φρουρεῖ μέ ἀσφάλεια. Αὐτός, ὕστερα ἀπό τή διαταγή αὐτή, τούς ἔβαλε στήν ἐσωτερική φυλακή καί τά πόδια τους τά ἀσφάλισε στήν ξυλοπέδη. Κατά τά μεσάνυχτα, ὁ Παῦλος καί ὁ Σίλας προσεύχονταν καί ὑμνοῦσαν τόν Θεό, τούς ἄκουγαν δέ καί οἱ φυλακισμένοι. Ξαφνικά, ἔγινε ἕνας μεγάλος σεισμός, ὥστε νά σαλευθοῦν τά θεμέλια τῆς φυλακῆς, ἀμέσως δέ ἀνοίχθηκαν ὅλες οἱ πόρτες καί λύθηκαν τά δεσμά ὅλων. Ἀμέσως ζύπνησε ὁ δεσμοφύλακας· καί μόλις εἶδε ἀνοικτές τίς θύρες τῆς φυλακῆς, ἔβγαλε τό σπαθί του καί ἦταν ἔτοιμος νά αυτοκτονήσει, ἐπειδή νόμιζε ὅτι εἶχαν δραπετεύσει οἱ φυλακισμένοι. Ἀλλ' ὅμως ὁ Παῦλος φώναξε μέ δυνατή φωνή καί εἶπε: Μήν κάνεις κανένα κακό στόν ἑαυτό σου, γιατί ὅλοι εἴμαστε ἐδῶ. Ὁ δεσμοφύλακας, ἀφοῦ ζήτησε φῶτα, εἰσῆλθε μέσα στή φυλακή καί κατατρομαγμένος ἔπεσε στά πόδια τοῦ Παύλου καί τοῦ Σίλα. Ἐτσι, ἀφοῦ τούς ἔβγαλε ἔξω, εἶπε: Κύριοι, τί πρέπει νά κάνω γιά νά σωθῶ; Αὐτοί εἶπαν: Πίστεψε στόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό καί θά σωθεῖς σύ καί ἡ οἰκογένειά σου, κήρυξαν δέ τόν λόγο τοῦ Κυρίου σέ αὐτόν καί σέ ὁλόκληρη τήν οἰκογένειά του. Ἀμέσως λοιπόν τούς πῆρε ἐκείνη τήν ὥρα τῆς νύκτας καί τούς ἔπλυνε τίς πληγές τους, ἐν συνεχείᾳ δέ ἀμέσως βαπτίσθηκε, αὐτός καί οἱ δικοί του, καί ἀφοῦ τούς ἀνέβασε στό σπίτι του καί τούς παρέδωσε γεῦμα, χαιρόταν μέ ὅλη τήν οἰκογένειά του πού εἶχε πιστέψει στόν Θεό.

*(Από τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση
τό ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

ἐντολῶν του. Τήν ἴδια στιγμή μέ τό νά μὴν ὑποτασσόμαστε στό ψέμα καί τήν εὐκολία πού ὁ πολιτισμός προβάλλει ὡς στάση ζωῆς. Νά μὴν ἀφήνουμε τό κακό νά περνᾷ ὡς ἡ μόνη ἐπιλογή. Νά διακρίνουμε τήν ἀλήθεια καί νά μαρτυροῦμε περὶ αὐτῆς. Καί νά μὴ νικιόμαστε ἀπό τά πάθη μας, ἀλλά νά παλεύουμε ὥστε ἡ χριστιανική μας ιδιότητα νά φωτίζει κι ἐμᾶς καί

6 Ιουνίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου,
ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων († 845).

Ἦχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Πράξ. ιστ' 16-34 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. θ' 1-38.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Ιουνίου, τῶν Ἁγίων 318 Πατέρων.

Ἀπόστολος: Πράξ. κ' 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ' 1-13.

ὅσους συναναστρέφομαστε, ἀνεξαρτήτως προσωπικοῦ κόστους. Εἶναι δεδομένη βεβαίως ἡ ταραχή. Μισεῖ τό φῶς ὁ κόσμος. Μισεῖ τό ξεβόλεμά του ἀπό τίς συνήθειες τῆς ἀμαρτίας. Μισεῖ τήν ἀλήθεια γιά τόν ἑαυτό του πού ἀποκαλύπτεται μέσα ἀπό τό κριτήριο πού γεννᾷ ἡ χριστιανική ζωή. Ἐλέγχεται ὅποιος βλέπει μιά ζωή πού δέν λυγίζει στό ψεῦτικο, ἀλλά παραμένει ἀκέραιη καί δυναμική.

Πρωτίστως χριστιανοί

Ἄν ἡ κοινωμία μας δέν ἀναταράζεται εἶναι γιατί, ἐκτός τῶν ἄλλων, λησμονήσαμε τήν προτεραιότητα τῆς χριστιανικῆς μας ιδιότητος. Τυφλωθήκαμε ἀπό τήν ἀπουσία τοῦ ἡθους τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐντός μας καί δέν ἔχουμε νά διδάξουμε τίποτε στούς ἄλλους. Ἐμεῖς ἀφήνουμε στήν ἄκρη τό χρέος μας ἐναντι τοῦ κόσμου. Κι ἐκεῖνος, μέ τή σειρά του, παραμένει ἀπαθῆς μπροστά στόν Χριστό. Ἀπαθῆς στήν ἀγάπη. Ἀπαθῆς στήν ἀλήθεια.

Ἄς ἐπιστρέψουμε σ' αὐτό πού ἡ πίστη μᾶς δίνει καί τότε θά δοῦμε κοντά μας νά ταραζόνται τά λιμνάζοντα ὕδατα τοῦ κόσμου. Γιατί ἡ χριστιανική μας ιδιότητα δέν ἔγκειται μόνο στήν πορεία πρός τήν αἰωνιότητα. Ὅδηγεῖ σέ ἀνατροπή ὅλα τά πρότυπα ζωῆς τά ὅποια ἀφίστανται τῆς γνησιότητος. Καί τότε κάποιοι θά ἀφυπνιστοῦν. Ἰσως ὄχι οἱ πολλοί, ἰδίως στίς μέρες μας. Ἡ ἐλπίδα ὅμως εἶναι στήν Ἐκκλησία καί στήν ἀποστολή της. Ἀκόμη καί γιά τούς λίγους. Χριστός ἀνέστη! Ἀληθῶς ἀνέστη!

π. Θ. Μ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
